

kun en Redaktionsændring. Det vil bemærkes, at der efter Ordet „Stedborn“ i sjerde Linie er tilføjet „(§ 5)“, en Tilføielse, som kun har til Hensigt at henlede Opmærksomheden paa, at Reglerne for Forsørgelsespligten overfor Stedborn omhandles i denne Paragraf. — Endringsforslagene under Nr. 4 og 5 ere ligeledes kun Redaktionsforandringer, sigtende til, at fremfaldte en større Tydelighed i Henseende til nogle Punkter, med Hensyn til hvilke det under forrige Behandling blev paafaaet, at de være mindre klare, og Endingsforslaget under Nr. 6 sigter ligeledes til at frembringe Tydelighed paa et Punkt, hvor det blev paafaaet, at der var mindre Klarhed tilstede. Som det vil erindres blev det under 2den Behandling fra Røgles Side gjort gjældende, at det ikke klart kunde ses, om Meningen var den, at der i Paragrafen omtalte Indbrunnings- eller Afsoningsmaade skulde bruges ogsaa, naar Barne-moderen eller den forladte eller frafildte Dustru selv indbrav den hende tillagte Underholdningshjælp. Da det selvfølgelig er Meningen, at de samme Tvangsmidler skulde anvendes, hvad enten det er Fattigvesenet, der optræder som indbringende Bidraget, eller det er vedkommende Private selv, saa have vi ment, at det for at sjerne al Tvivl i saa Henseende paa et Punkt, der er saa praktisk vigtigt som dette, vilde være rigtigt udtryffeligt at udtale det.

De Endringsforslag, som vi have stillet til Lovforslagets 2det Kapitel, ere derimod, som det vil ses, af større Betydning. Efter Udfaldet af Afstemningen ved 2den Behandling maatte vi nødvendigvis ledes til at tage under Overveielse, hvilke yderligere Forandringer vi maatte foreslaa med Hensyn til Forsørgelsesstedet, og vi kom da til det Resultat, at det vilde være rigtigt at gaa over til den Regel, som ogsaa stemmer med den hidtil gjældende Ret, at Forsørgelsesretten erhverves ved 5 Mars frivillig og uafbrudt fast Ophold paa et Sted, saa at det altsaa, naar en Person bliver trængende til Fattigforsørgelse, først bliver at undersøge, om han paa det Sted, hvor Trangen indtræder, har haft et saadant 5aarigt Ophold, og at der da, dersom dette bekræftes, gaaes tilbage til det Sted, hvor han sidst har haft et frivilligt, uafbrudt fast Ophold i 5 Mar. Det vil bemærkes, at saaledes som vort Endringsforslag er affattet, vil der blive gjort en ikke uafsentlig Forandring i den hidtil gjældende Regel paa et andet Punkt, idet det nemlig Forsørgelsesrettens Erhvervelse efter Endringsforslaget er betinget af, at den Paagjældende ikke i den Tid har nydt fast Fattigunderstøttelse. Det er altsaa kun Nydelsen af fast Fattigunderstøttelse, som afbryder Forsørgelsesrettens Erhvervelse, men derimod ikke Nydelsen af en temporær Understøttelse. Vi have stillet dette Forslag, fordi vi have troet, at man paa denne Maade naturligt og bedst kunde indbegaa et af de Misbrug, som nu be-

gaaes for at vakte Forsørgelsespligten fra sig, nemlig det Misbrug, som bestaar i, at man paandrer en Person, som opholder sig i Kommunen en eller anden Fattighjælp, naar den Tid nærmer sig, hvis da han ellers vilde have erhvervet Forsørgelsesret. Det vil formentlig være en betydelig Hindring for denne Fremgangsmaade, naar Reglen bliver affattet saaledes, at det kun er Nydelsen af fast Fattigunderstøttelse og derimod ikke en forbigaaende temporær Hjælp, som har den Virkning, at Forsørgelsesrettens Erhvervelse fortabes. Det andet Stykke i Endringsforslaget under Nr. 7 gaar kun ud paa at indføre en Suppleringsregel, som vil nok i og for sig maa synes at være naturlig og hensigtsmæssig, nemlig en Regel for, hvorledes det skal gaa, naar den Paagjældende samtidig har haft Bopæl i flere Kommuner, og det bestemmes da, at han skal betragtes som kun havende haft fast Ophold paa Hovedopholdsstedet. Det er for Øvrigt den Regel, som ogsaa følges nu, men som det formentlig kan være hensigtsmæssigt udtryffeligt at udtale. — Som det vil ses, staar overfor dette Forslag fra Flertallets Side et Forslag fra Mindretallets Side, som gaar ud paa at ombytte Rallet „5“ med „10“, saaledes at det altsaa bliver tiaarige Perioder, hvoraf Forsørgelsesrettens Erhvervelse er afhængig. Jeg skal ikke indlade mig paa at begrunde dette Forslag, idet det jo maa overlades til det ærede Mindretal selv, og jeg skal afvente, hvad der fra dets Side maatte fremkomme forinden jeg videre udtaler mig for Flertallets Opfattelse. — Endringsforslaget under Nr. 9 er en Redaktionsændring, som kun gaar ud paa at tydeliggjøre. — Endringsforslaget under Nr. 10 er ligeledes dels en Tydeliggjørelse dels en Forandring, som er en Følge af det Foregaaende. — Endringsforslaget under Nr. 11 til § 22 staar i nyie Forbindelse med Forslaget under Nr. 7 til § 18, idet, naar man kun betragter fast Fattigunderstøttelse som afbrydende Forsørgelsesrets Erhvervelse, saa er det naturligt, at en lignende Forandring foretages i det Tilfælde, som omtales i § 22.

Jeg kommer dernæst til at omtale det Endringsforslag, som er stillet af Udvalget til § 25. Det er imellem 2den og 3die Behandling blevet meddelt Udvalget, at der for Diebliffet findes Forhandlinger Sted med den preussiske Regjering for at ordne disse Spørgsmaal med Hensyn til de Personer, som ere hjemmehørende i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, og som ifølge Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 have bevarret dansk Indfødsret, og vi have haft Leilighed til at se den Traktat, som begge Regjeringerne for Diebliffet ere enige om, og som for Tiden er forelagt det tydske Forbundsraad for at erhverve dets Samtykke hertil. Det maa jo heraf følge, at det under disse Omstændigheder nærmest maa blive Opgaven at sørge for, at Lovens Bestemmelser ikke komme til at stride mod de Planer,